

Könyveink a világban

A Corvina Könyvkiadó évről évre sok ezer példányszámban jelentet meg számos idegen nyelven magyar könyveket.

— *Milyen célok irányítják a könyvkiadót a magyar könyvtér-mékek más országokban, illetve idegen nyelveken történő terjesztésük?* — kérdeztük a Corvina nyelvi szerkesztőjét, Veressné Deák Évát.

— Elsősorban kulturális, politikai célok határozzák meg munkánkat, amikor a magyar kultúra legfontosabb termékeit igyekszünk eljuttatni külföldre — mondta a szerkesztő. — Verseket, klasszikus irodalmat, társadalom- és történelemtudományi cikkeket, tanulmányokat, szociológiát fordítunk le a világ legkülönbözőbb nyelveire. Bizonyára ismeretesek már az úgynevezett Corvina-könyvek például, amelyek főleg társadalom- és történelemtudományi műveket tartalmaznak. Igyekezzünk minél szélesebb körű tájékoztatást adni a felsorolt területekről. Másik törekvésünk, hogy minél több művészeti témájú könyvünket idegen nyelveken is megjelentessük, részben külföldön, részben pedig idehaza. Egy harmadik szempont is meghatározza könyvkiadásunkat, mégpedig, hogy azokat a könyveket adjuk ki, amelyekhez külföldön kiadópartnereket is találunk. Ezért vagyunk jelen rendszeresen a nemzetközi könyvvásárokon, Frankfurtban, Bolognában, Lipcsében és másutt is.

— *Mit jelent a közös könyvkiadás?*

— Az úgynevezett kiskereskedői eladás révén is elkerülnek magyar könyvek külföldi könyvesboltokba, de az nagyon kevés és többnyire elszáradnak. Az az igazi vállalkozás, ha valamelyik külföldi kiadóval közösen jelentetünk meg egy-egy könyvet. A Corvinának nagyon sok országgal vannak ma már közös kiadványai, így az NSZK-val, az USA-val, a Szovjetunióval, Spanyolországgal, Franciaországgal, Finnországgal, Olaszországgal, Dániával, Hollandiával, Jugoszláviával, Angliával. Még walesi nyelven is adunk ki könyvet. A közös kiadás valójában minden munkát miránk hárít, mi készítjük el a könyveket idehaza, persze a partnerek kívánságait figyelembe véve.

— *Milyen híre van a világban a Corvina kiadványainak?*

— Hírünk elég jó, csak az a baj, hogy sokszor nem tudunk a megállapított időre szállítani, mivel fordítói, nyomdai és kiadói

gondokkal küszködünk. A régi fordítói gárda kihalóban van, a fiatalokat meg más, könnyebb és lényegesen jobban fizetett területekre csábítják.

— *Milyen alapon választják ki a lefordításra kerülő munkákat?*

— Részben a szerzők vállalkoznak bizonyos könyvek megírására, részben pedig a szerkesztők figyelik, mi az, ami kell. Vannak már eleve fordításra váró művek, mint például a magyar költészet klasszikusai. Az idegenforgalmi könyveket a szükségletnek megfelelően idehaza adjuk ki. Most készülünk megjelentetni egy színes Budapest-fotóalbumot, öt nyelven. Az ilyesfajta könyvek iránt nagy a kereslet. De ugyanúgy nagy számban nyomtatunk ki gyermekkönyveket, sakk- és szakácskönyveket is.

— *Vannak-e a Corvinának sikerkönyvei?*

— Igen, vannak. Ilyen Barcsay Jenő Művészeti anatómia című munkája, amelyet 1955 óta minden évben újra kinyomtatunk németül, franciául, angolul, oroszul, spanyolul, hollandul, svédül sok tízezres példányszámban. Tavaly például csupán angol nyelven 20 000 példányban jelentettük meg. Sikerkönyv ugyancsak a Janikovszky-Réber gyermekkönyvsorozat, amelyet szintén sok nyelven publikálunk. A gyermekeknek íródott és készült „aranykönyv”-sorozat is nagy siker lett. Csak a német nyelvű kiadás tíz publikációt ért meg.

— *Hadd mondjam el itt, hogy létezik a Corvinának egy több nyelvű folyóirata is, az Arion, amelyet Somlyó György szerkeszt. S most készülünk megjelentetni egy olyan kétnyelvű antológiát, amelyben 52 ország költője publikálja eddig még meg nem jelent verseit.*

— *Hol tart ma a külföldre kerülő, idegen nyelveken megjelenő magyar könyvkiadás? Fejlődött-e a színvonal az elmúlt évek során?*

— Nagyon komoly fejlődésről számolhatunk be. Néhány évvel ezelőtt a nemzetközi könyvvásárokon még szívósan körbe kellett járnunk a standokat, hogy ajánlgassuk könyveinket. Ma viszont már maguktól jönnek hozzáink, és alig győzzük a munkát. Könyveink szebbek lettek, több gondot készülnek, mint húsz évvel ezelőtt, és gondjaik ellenére is javult a fordítások színvonala. Az viszont biztos, hogy a külföldi olvasóközönség előtt még nem vagyunk ismertek és keresettek.

VINKLER LÁSZLÓ RAJZA SZEGEDI KIÁLLÍTÁSÁRÓL

Deszki helybenjáró!

Tanácskozott egy bizottság. Arról mondták el a résztvevők véleményüket, hogyan felelnek meg a Nagylak felvezető 43-as tranzitút menti települések az idegenforgalom követelményeinek. A testület előtt számolt be a deszki tanácselnök, nem túl nagy „közönségsikerrel”. Ruzs Milosné így emlékezik:

— Mit mondhattam? Nem vagyunk alkalmasak vendégeket fogadni, mikor magunkat sem tudjuk ellátni. Itt csak átutazhat az idegen. Egy kisvendéglőnk, két boltunk van, s ezek közül is csak egy elfogadható. Majd ha épül...

Az elnökszóny rezignált hanghordásába alig vegyül némi optimizmus, annak ellenére sem, hogy végre biztos ígéretet tud építenek új élelmiszerboltot. De ki csodálkozik már ezen — a történetek után...

- Hol van a mozi Deszken?
- A művelődési házban.
- A citerazenekar, tamburazenekar, asszonykórus?
- A művelődési házban.
- Polgári védelmi oktatás, tévészöveggyűlés?
- A művelődési házban.
- Iskolai testnevelés, szerb klub?
- A művelődési házban.
- Tüdőszűrés?
- Az is.
- Mi az a gaztenger a túloldalon?
- Ott volt a mozi.
- És az a másik, a tanács házzal szemben?
- Ott lesz a mozi. Meg a bolt is. Együtt a kettő.
- Halló, AFESZ? Hol lesz a bolt?
- A régi mozi helyén.

Nem értem, de nem vagyok egyedül. A deszkiek sem nagyon — de ki csodálkozik ezen — a történetek után...

Alapkérdés: a negyven híján háromezer lakosú, részben nemzetiségiek lakta községben az életveszélyessé nyilvánított és lebontott mozi helyett új kellene. Ez persze nemcsak óhaj, lehetőség is, mert megvan rá a pénz. Egy másik: elfogadható élelmiszerüzletet ez a község is megérdemel. Ez sem vágy csupán, anyagi fedezete ennek is biztosított.

az építést. Így okoskodtak a beruházók, s így a nem sokára lebonyolítónak kért SZÖVTERV is. Egy községben, egyszerre épül, legyen a kettő közös telken, a deszki tanács vásárlással biztosított területet mindkettőnek. Ezután úgy tűnt, semmi akadálya, hogy rövidesen új mozi és új bolt építése kezdődjék Deszken.

Az előzetes tárgyalások után ez év márciusában megrendelte a moziüzemi vállalat és az AFESZ is a kivitelezést az építőipari szövetkezettől, átadták a tervek is, miközben a hatósági engedélyezésért is meglették a lépéseket. Május végére tervek, engedélyek a kivitelezőnél — remények a beruházóknál. És egy hónap múlva jött a levél.

„Sajnálattal közöljük, hogy a tárgyi munka kivitelezését szövetkeztünk nem tudja vállalni, mivel kapacitását az elkövetkezendő időkben — az V. ötéves terv hátralevő időszakában és a VI. ötéves tervben — épületek felújítására, karbantartására és szolgáltatásra kell fenntartani. A korábban tett vállalási nyilatkozatunkat visszavonjuk és intézkedünk a tervek visszaszármaztatásáról.

Kérjük levelünk szíves tudomásulvételét és megértését.” Az udvarias záradék a tények nyelvére lefordítva körülbelül ezt jelenti: csináljanak a százezerkért készített tervekkel, amit akarnak, nem ér a nevünk!

Július 7-én levél a moziüzemi vállalatától: „...Érthetetlen az álláspontjuk, amikor a szerkezeteket a szövetkezet igényeinek megfelelően terveztettük. A szövetkezet részéről minden alkalommal részt vettek az egyeztető tárgyalásokon. Nem bíztunk meg más kivitelező, mert az esetleges szerkezeti módosítás (újabb) tervezési munkát vonhat maga után.”

Ferencz László, a beruházást szervező SZÖVTERV irodavezetője:

— Ha nálunk egy kivitelező áll az igényei szerint tervezett beruházás vállalásától, nincs még egy cég, amelyik ugyanazt, ugyanúgy, módosítás nélkül felépíti. Ez a felmondólevél hideghanyként ért mindenkit.

Egy számot az előbbiekhöz: az AFESZ-üzlet tervei 137 ezer forintba kerültek. A dokumentumok már papírkosárban várják a MÉH-begyűjtőket. De erről még lesz szó...

Szekeres István, a Szegedi Építőipari Szövetkezet elnöke:

— Mi nem hibáztunk. Közelít-

suk más oldalról a kérdést, miért léptünk vissza. A szövetkezet elfogadható létszámmal rendelkezik szakszerelő-ipari munkában, de magasépítésben, hidegburkoló, ács és villanyszerelő szakmában lemarad az igények mögött. Korlátozott a kapacitásunk. Így mi csak részfeladatot vállaltunk volna a kettős beruházás építésében.

— Nem a teljes mozi-élelmiszerbolt építést kötötték le?

— Nem. Közöltük az egyeztetésen, hogy mivel előregyártott szerkezettel készül, mi az alapozást, szerkezetállítást és a tetőtérács szerelését vállaljuk. De csak akkor, ha a mozi és az AFESZ megvásárolja az előregyártott elemeket. Nekünk nincs annyi pénzünk — forgóalapunk —, hogy megrendeljük, s különben ezt rendelt is engedélyezi.

— Elvállaltuk.

— Elvállaltuk. Vártunk júniusig, de a két megrendelő nem jelentkezett, hogy megvette a kért anyagot, kiléptünk az ügyből. Egyébként a bolttal kapcsolatban „kaptunk olyan jelzést”, hogy az AFESZ-nek nincs elég pénzügyi fedezete a beruházáshoz.

A kilépést közlő levélből kimaradt a logikusnak tűnő érvelés: nem építünk, mert nincs miből, hiszen Önök nem vásárolták meg az építőanyagot. A pénzügyi fedezetről pedig:

— A bolt építésére mindig is megvolt a pénz és van most is — mondta Azari Zoltán, a Szeged és Vidéke AFESZ elnöke.

Most pedig nézzük a papírkosarat. Van már benne egy végleg kidobott terv, a bolté. Ahelyett ugyanis új készült. A mozi terveit még féltő kezek óvják a zúzdától: Horváth Lászlóné igazgató legutóbbi információja szerint a DELEP vállalta — a VI. ötéves tervre...

A betonkerítés mögötti telek Deszk község tanácsházával szemben tehát még egy darabig üresen marad, az agyonzsúfolt művelődési ház kényszerű társbérlete „megújítva”, s a korszerűtlen bolt helyett... Nos, itt végre egy jó hír: Azari Zoltántól.

— Két hónap alatt többet csináltunk, mint két év alatt. Megalakult a beruházási osztályunk. Saját szakembereinkkel újraterveztettük a boltot, készül a kivitelezés, az anyaggyűjtés, a szervezési terv, amelynek megfelelően biztosítjuk az építőanyagot.

— Mikor kezdik az építkezést?

— Még az idén.

Állok a házmagas dudvával benőtt telek szélén. Egy kerékpártól toló férfi gyanakvoan végigmér, mint aki nem érti, mit lehet egy ilyen csúfságos grunden percekig nézni.

Pedig, ha tudná, mi mindenre van szükség, míg az első szál ürömfüvet kitépik!

IGRICZI ZSIGMOND

Tandori Dezső

A szobafestés kezdete

Ez a lakás is volt egyszer üres. Átmeneti állapotai akkor kezdődtek. Azóta folyton csak rendezkednénk, mint aki nem tud elaludni, és hol a bal lába, hol a jobb lába alá gyúri be a takarót. Aztán mégis elalszik. Elalszom, és feltálolom a lakást. Ahogy népművészeti reklámokon kanapék, fotelek állnak vasgerendák között: és az egész oly rendezett, s a lakberendező külön ezért fizetett egyénnel mosolyog. Aggódok, kint maradhat-e az utcán egy ilyen kifordított lakás; de az egész inkább csak reklámkép, nem olyan már, mint háború után; a tűzfal görbe vasgerendáján egy pianóval. Esni fog este, az egészet le kell fedni, mondom, és ezen összevesszünk. Egy lakásban egybe-csapnak a nézetkülönbségek; szűk az előszoba, és ha húszszedszer ütköznek össze a könyvök kabátlevetésekor, ha a konyha és az előtér Gibraltar-szorosságban örökké találkozik a két fél, a törött lábú széknél: némely sürlődések elkerülhetetlenek. Hanem ez a lakás is volt egyszer üres; szinte üres; akkor a piacról rengeteg virág fért volna ide, erre a nanszütött falra, és mégsem tudtam meglegelni egy galagonyaág legjobb helyét.

